

pligten. Lønningsraadet har behandlet denne Henstilling og har derefter indstillet et enstemmigt Forslag til Ministeren gaaende ud paa at indskrænke denne Graduering efter vedkommende Tjenestemands Forsørgerpligt til Dyrtidstillæget, idet man ikke kunde blive enig om at tage de andre Tillæg, Konjunktur- og Stedstillæg, med ind under denne Graduering, hvilket jeg for mit Vedkommende havde ønsket. Resultatet af dette Forslag vilde, saafremt Dyrtidstillæget vedblev at staa paa samme Højde som nu, være blevet, at Forsørgere med mere end 3 Børn vilde have faaet et Tillæg paa 404 Kr. udover, hvad de nu faar i Dyrtidstillæg, og at Forsørgere med indtil 3 Børn vilde have faaet et Tillæg af 126 Kr. Det var Meningen, at denne Udgift skulde hvile i sig selv; til Dækning deraf skulde der være sket et Fradrag af 200—300 Kr. i Dyrtidstillæget for de gifte Tjenestemænd, som ikke havde Forsørgerpligt overfor umyndige Børn, og for de ugifte Tjenestemænd et Fradrag paa 252 Kr. Det var efter min Mening en fornuftig Foranstaltning, thi der er jo ikke Tvivl om, at Dyrtiden særlig rammer de Tjenestemænd, som har Forsørgerpligt overfor umyndige Børn, og at de er ganske anderledes haardt spændte for med Hensyn til at faa Lønningerne til at forslaa end de Tjenestemænd, som ingen Børn har eller ikke er gifte. Den højtærede Finansminister erklærede, da vi havde Forslaget om Konjunkturtillæget til Forhandling i Efteraaret, at han efter Udarbejdelsen af et saadant Forslag vilde forelægge det for de forskellige Tjenestemandsorganisationer, og hvis de modsatte sig denne Forandring vedrørende Dyrtidstillæget, vilde han ikke paatvinge dem den, saa skulde det blive ved det bestaaende. Resultatet af den højtærede Finansministers Forhandling med Tjenestemandsorganisationerne er altsaa blevet, at der ikke foreslaas nogen Forandring i Retning af at graduere Tillæget efter Forsørgelsespligten.

Under den Forhandling, vi den Gang førte om Konjunkturtillæget, blev det af den højtærede Finansminister med Tilslutning fra forskellige Sider, ogsaa fra min Side som Ordfører for mit Parti, udtalt, at man overfor Tjenestemændene vilde tage skyldigt Hensyn til, at de med Hensyn til de forskellige Lønningstillæg var kommet bagefter og ikke fuldt ud var fulgt med i Dyrtidsstigningerne, saaledes at man til Erstatning derfor længst muligt

vilde holde paa det nuværende Tillæg for at holde Tjenestemændene skadesløse. Dette har ogsaa givet sig Udtryk i det foreliggende Lovforslag, idet den højtærede Finansminister foreslaar, at Bestemmelserne angaaende Konjunkturtillæget skal fornyes for Aaret fra den 1. April i Aar til den 31. Marts 1922. Man maa sige, at den højtærede Finansminister i allerhøjeste Grad har vist, at han staaer ved det Løfte, som han gav i Efteraaret, thi der kunde jo godt have været Tale om ikke at gaa saa vidt med Hensyn til Ydelsen af Konjunkturtillæget, som Ministeren har foreslaaet. Jeg vil dog ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale, at Lovforslaget vedtages, som det foreligger, selv om vi selvfølgelig er klare over, at Dyrtiden og Konjunkturterne er stærkt nedadgaaende, ogsaa i det private Erhverv; det vil vist alle indrømme. Det giver sig Udslag paa mange forskellige Omraader, ikke alene indenfor en enkelt Klasse eller et enkelt Erhverv, men for dem alle, baade Industri, Haandværk, Handel og Landbrug, de maa alle i høj Grad føle denne Nedgang i Konjunkturterne, der medfører, at Indtægterne i ganske betydelig Grad svinder for mangfoldige i det private Erhverv. Naar vi derfor alligevel gaar med til det foreliggende Lovforslag, mener jeg, at det i allerhøjeste Grad maa betragtes som en Paaskønnelse overfor Tjenestemændene for det Arbejde, de har udført, ligesom der ogsaa er taget Hensyn til, at de er kommet bagefter med Lønstigningerne. Herigennem vil de faa rigelig Erstatning. Og jeg haaber og venter, at det vil blive paaskønnet af de mange Tusinde Tjenestemænd, at Regeringen saaledes har vist, at den ikke, som den saa ofte er blevet udskreget for, er en Fjende af Tjenestemændene, lige saa lidt som Regeringspartierne i dette Ting er Modstandere af, at Tjenestemændene faar en god og tidssvarende Løn for deres Arbejde i Statens Tjeneste. Jeg haaber og venter, som sagt, at det foreliggende Lovforslag vil vinde den Anerkendelse fra Tjenestemændenes Side, som jeg synes, det fortjener, saa vi i det kommende Aar kan vedblive at leve under en rolig Udvikling af Forholdene, hvor enhver søger at gøre sin Pligt til det yderste for det Samfund, som vi tjener, saa det muligvis kan komme til at se noget bedre ud med Hensyn til vore finansielle Forhold, end det gør i Øjeblikket. Men een Ting maa man vel nok være klar over, og det er, at naar dette Aar er gaaet, er der vist